

Z-2021/70521452/32767791 -

The Embassy of the Republic of Turkey in Oslo presents its compliments to the Ministry for Foreign Affairs of Iceland and has the honour to enclose herewith a copy of the letter of H.E. Mustafa Şentop, Speaker of the Grand National Assembly of Turkey, to H.E. Steingrímur J. Sigfússon, Speaker of the Althingi.

It would be highly appreciated if the esteemed Ministry could kindly forward the letter to its high destination.

The Embassy of the Republic of Turkey in Oslo avails itself of this opportunity to renew to the Ministry for Foreign Affairs of Iceland the assurances of its highest consideration.

Oslo, 18 May 2021

Encl.: As stated.

Ministry for Foreign Affairs of Iceland
REYKJAVIK

SPEAKER OF THE GRAND NATIONAL ASSEMBLY OF TURKEY

Ankara, May 14, 2021

Dear Mr. Speaker,

I have learned that a draft resolution based on groundless allegations and aimed at recognizing the events of 1915 as genocide has been submitted to your parliament. It is obvious that such unfounded attempts, which we know that they emerged as a result of the provocation of certain circles, will cause nothing but overshadow the good relations between our countries.

Considering the fact that our parliaments have an important role for developing and improving bilateral relations, I would like to share some historical and legal facts which I believe should be kept in mind while discussing the draft resolution in question. It is neither legal nor moral to accuse a country of such a serious crime without having a command of the historical and legal aspects of the issue.

Mr. Speaker,

In order to comprehend the issue, it is necessary to fully understand the conditions emerged in the Ottoman geography during the First World War, during which the events of 1915 took place. The entry of the Ottoman Empire into the First World War was seen as an opportunity by radical Armenian groups dreaming of independence. The separatist Armenian bands, armed by the armies of the Ottoman Empire's enemies, launched attacks on the Ottoman army and Muslim civilians, and rebelled against the Ottoman Government. As an inevitable consequence of the harsh conditions that arose, the Ottoman Government enacted the Relocation and Settlement Law on May 27, 1915, and the Armenians living in strategic military locations were relocated to the southern regions of the country away from the war zone. The action taken was a legitimate and reasonable measure against an ongoing rebellion and increasing massacres rather than a fictitious threat or danger.

Since the Relocation and Settlement Law was not based on any racial discrimination, a significant portion of the Armenians were not included within the scope of mentioned law, and 300,000 Armenians continued to live in their current places, mostly in Istanbul and in western cities, along the war. Thanks to the careful implementation of the Law, hundreds of thousands of Armenians safely reached their new settlements, and after the war they were able to return to their original places of residence, and the Armenian population with the returnees approached 650,000. It is also recorded in historical documents that during the war around 500,000 Armenians alone migrated to Russia and Iran. Taking into account the fact that the Armenian population was 1.3 million at most when the war started, it will be easily understood that the allegations claiming that 1.5 million Armenians were killed are irrational and illogical.

I would also like to draw your attention to the fact that all kinds of measures were taken to ensure the security of the Armenians who were relocated by the Ottoman administration. Officials and civilians, who did not comply with the instructions of government and committed crimes against the Armenian convoys, were tried in the Military Courts established in 1916. As a result of these trials, 1,763 people were arrested and 67 people were executed. Even this fact

alone is enough to prove that the element of special intent (*dolus specialis*), which is the essential feature of the crime of genocide, cannot be identified, and therefore it is not possible to characterize the events of 1915 as genocide.

Turkey, confident of its history well and does not have any hesitation in this regard, has adopted a sincere and transparent approach for the facts to be investigated independently and impartially by opening its archives to the whole world. On the other hand, Armenians, who never had the intent to reveal the historical facts; have not supported the idea of making a detailed examination of historical documents. Unfortunately, this constructive and righteous attitude of Turkey has not been welcomed.

As a legal term, genocide has been clearly and explicitly defined in the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide adopted by the United Nations in 1948 and later in many official documents. According to the Convention, in order for an act to be defined as genocide, there must be a decision given by a competent court. As it is clear that there is not any court decision regarding the events of 1915, it is contrary to the law and the rule of law to call these events "genocide". Moreover, the European Court of Human Rights (ECHR) rendered decisions on the cases of *Perinçek v. Switzerland* and *Mercan v. Switzerland* concluded that there was no general consensus among the academic community regarding the nature of the events of 1915 while the historical research was inherently open to disputes and disagreements, so it could not constitute a basis for definitive conclusions about the claims and cannot be perceived as objective and absolute truth.

In short, it is not possible to define the events of 1915 as genocide within the framework of both historical facts and legal norms. The reason why Armenian lobbies, which cannot support their allegations with concrete facts from a historical and legal perspective, try to turn the issue into a tool of political propaganda and knock on the doors of parliaments will be understood more easily in this context.

Mr. Speaker,

I believe that we should not allow this controversial historical issue, which is not within the jurisdiction of the parliaments, to affect our bilateral relations and cooperation that we wish to develop with a positive agenda. I also believe that your Parliament would not support this initiative, and I hope to meet at an appropriate time and exchange ideas on the issues regarding the mutual interests of our countries.

Best regards,

(signed)

Mustafa Şentop

Speaker of the Grand National Assembly of Turkey

H.E. Mr. Steingrímur SIGFUSSON

Speaker of the Parliament (Althingi) of Iceland.

REYKJAVIK

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANI

Ankara, 14 Mayıs 2021

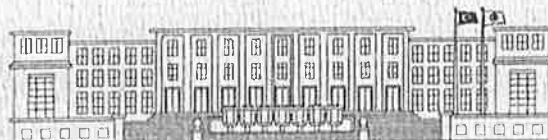
Sayın Başkan,

Asılsız iddialar üzerine inşa edilen ve 1915 olaylarını soykırım olarak tanımayı hedefleyen bir karar tasarısının parlamentonuza sunulduğunu öğrendim. Bazı çevrelerin kışkırtmasıyla ortaya çıktığını bildiğimiz bu tür mesnetsiz girişimlerin, ülkelerimiz arasında mevcut iyi ilişkileri gölgelemekten başka bir netice doğurmayacağı aşikardır.

Parlamentolarımızın ikili ilişkileri geliştirmek ve daha ileriye taşıma noktasında üstlendikleri önemli rolden hareketle, bahse konu karar tasarısı ele alınırken akılda tutulması gerektiğini düşündüğüm bazı tarihî ve hukuki vakıaları sizinle paylaşmak istiyorum. Zira konunun tarihî ve hukuki veçhelerine hâkim olmadan bir ülkeyi böylesine ağır bir suçla itham etmek, hukuki olmadığı gibi ahlâki de olmayacaktır.

Sayın Başkan,

Meselenin anlaşılabilmesi için 1915 olaylarının meydana geldiği I. Dünya Savaşı'nın Osmanlı coğrafyasında yarattığı şartların tam anlamıyla bilinmesi gerekmektedir. Osmanlı Devleti'nin I. Dünya Savaşı'na girmesi, bağımsızlık hayâli kuran radikal Ermeni gruplar tarafından bir fırsat olarak görülmüştür. Düşman orduları tarafından silahlandırılan ayrılıkçı Ermeni çeteleri, Osmanlı ordusuna ve Müslüman sivillere saldırılar başlatmış, Osmanlı Hükûmetine karşı isyan etmiştir. Osmanlı Hükûmeti ise ortaya çıkan meşakkatli şartların kaçınılmaz bir neticesi olarak, 27 Mayıs 1915 tarihinde Sevk ve İskân Kanunu'nu çıkartmış, askerî bakımdan stratejik yerlerde yaşayan Ermeniler, ülkenin savaş bölgesinden uzakta kalan güney bölgelerine sevk edilmiştir. Yapılan işlem muhtemel bir tehdide veya tehlikeye değil, bilfiil devam eden bir isyana ve artarak süren katliamlara karşı alınmış meşru ve makul bir tedbirden ibarettir.

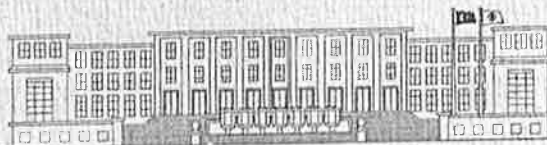

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANI

Sevk ve İskân Kanunu ırk ayırımına dayalı bir uygulama olmadığı için, Ermenilerin önemli bir kısmı mezkûr kanun kapsamına alınmamış, 300 bin Ermeni, çoğu İstanbul ve batı şehirlerimizde olmak üzere savaş döneminde mevcut yerlerinde yaşamaya devam etmiştir. Sürecin hassasiyetle yürütülmesi sayesinde yüzbinlerce Ermeni sağ salim yeni yerleşim bölgelerine ulaşmış, savaş sonrasında da asıl ikamet yerlerine dönebilmiş, geri dönenlerle birlikte Ermeni nüfus 650 bine yaklaşmıştır. Savaş esnasında sadece Rusya ve İran'a 500 bin civarında Ermeni'nin göç ettiği de tarihî belgelerde kayıt altına alınmıştır. Savaş başladığında Ermeni nüfusun en fazla 1,3 milyon olduğu gerçeği dikkate alındığında, 1,5 milyon Ermeni'nin katledildiği yönündeki iddiaların akıl ve mantık dışı olduğu kolayca anlaşılacaktır.

Bu süreçte, Osmanlı idaresi tarafından sevk edilen Ermenilerin güvenliğinin sağlanmasına yönelik her türlü tedbirin alınmış olduğuna da dikkatinizi çekmek isterim. Hükûmetin talimatlarına uymayan ve Ermeni kafilelerine karşı suç işleyen resmî görevliler ve siviller, 1916 yılında kurulan Askerî Mahkemelerde yarglanmış; yargılama sonucunda 1763 kişinin tutuklanmasına ve 67 kişinin idam edilmesine hükmedilmiştir. Sadece bu durum dahi, soykırım suçunun ayırt edici özelliği olan özel kasıt (dolus specialis) unsurunun tespit edilemeyeceğini, dolayısıyla soykırımdan bahsetmenin mümkün olmadığını ispata kâfidir.

Tarihini iyi bilen ve bu hususta herhangi bir tereddüt yaşamayan Türkiye, arşivlerini bütün dünyaya açarak gerçeklerin bağımsız ve tarafsız bir şekilde araştırılması için samimi ve şeffaf bir yaklaşım benimsemiştir. Tarihî gerçekleri gün yüzüne çıkarmak gibi bir derdi olmayan Ermeniler ise belgeler üzerinden bir inceleme yapılmasına yanaşmamış; Türkiye'nin bu yapıcı ve hakkaniyetli tavrı maalesef mâkes bulmamıştır.

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANI

Hukuki bir terim olan soykırım, 1948 Birleşmiş Milletler Soykırım Suçunun Önlenmesi ve Cezalandırılması Sözleşmesi'nde ve daha sonra birçok resmî belgede açık ve net bir şekilde tanımlanmıştır. Bahse konu Sözleşme'ye göre, bir eylemin soykırım olarak nitelendirilebilmesi için bu suçun yetkili bir mahkeme tarafından hüküm altına alınması gerekmektedir. 1915 olaylarına ilişkin hiçbir mahkeme kararının bulunmadığı ortadayken, yaşananları "soykırım" olarak adlandırmak hukuka ve hukukun üstünlüğü ilkesine aykırıdır. Üstelik Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM), Perinçek-İsviçre ve Mercan-İsviçre davalarına ilişkin; 1915 olaylarının niteliği hakkında akademik dünyada genel bir görüş birliği bulunmadığını, tarihî araştırmaların doğası gereği tartışma ve anlaşmazlıklara açık olduğunu, bu nedenle kesin sonuçlara veya nesnel ve mutlak gerçeklik iddialarına dayanak teşkil edemeyeceğini karara bağlamıştır.

Kısaca, hem tarihî gerçekler hem de hukuki normlar açısından bakıldığında herhangi bir soykırımdan bahsetmek mümkün değildir. Tarih ve hukuk perspektifinden tezlerini somut olgularla destekleyemeyen Ermeni lobilerinin meseleyi siyasi propaganda aracına dönüştürerek parlamentoların kapılarını çalma sebebi bu bağlamda daha kolay anlaşılacaktır.

Sayın Başkan,

Parlamentoların yetkisinde olmayan bu tartışmalı tarihî meselenin, olumlu gündem çerçevesinde geliştirmeyi arzuladığımız ikili ilişkilerimizi ve iş birliğimizi etkilemesine müsaade etmememiz gerektiği kanaatindeyim. Söz konusu girişime destek vermeyeceğinize inanıyor, uygun bir zamanda biraraya gelerek ülkelerimizin müşterek faydasını ilgilendiren konularda fikir teatisinde bulunmayı temenni ediyorum.

İyi dileklerle,

Prof. Dr. Mustafa ŞENTOP
Türkiye Büyük Millet Meclisi
Başkanı

Sayın Steingrimur SIGFUSSON
İzlanda Parlamentosu (Althingi) Başkanı
REYKJAVİK

